

[Hauge.]

er enig i de ganske selvfølgelige Ting; men om andre Ting i Betænkningen er jeg ganske uenig med Venstre. Hvad der er selvfølgelig, er dette, at man ikke giver sig til at foretage Tvangsindlemmelse, medmindre der er særlig Grund til det. Der har jeg naturligvis ikke villet give Udtryk for nogen Uenighed med Venstre. Hvad jeg er i høj Grad uenig med Venstre om, er Spørgsmaalet om Kommissionernes Beføjelse, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem har villet lægge noget ind i den Skrivelse, der er afgivet af den højtærede Indenrigsminister.

Formelt har Kommissionerne naturligvis Ret til at foretage de Undersøgelser, som de skønner nødvendige for at komme til det Resultat, de skal naa til for at gøre Indstilling. Men det afgørende er, at Kommissionerne ikke giver sig til at foretage saadanne Undersøgelser, som de slet ikke er kaldet til at foretage, med det for Øje at sabotere Sagen. Det er netop det, hele Spørgsmaalet drejer sig om, og det har den højtærede Indenrigsminister tydeligt givet Udtryk for i sin Skrivelse ikke kan være Kommissionernes Opgave. Kommissionerne har faaet den Opgave at tilrettelægge de økonomiske Spørgsmaal for Ministeren, saaledes at han kan tage Stilling til Indlemmelsen, naar Kommissionen har afgivet sin Indstilling. Men at spørge i Øst og i Vest om alle mulige Ting med det for Øje at sabotere en Indlemmelse, det er Kommissionerne ganske ubeføjet til.

Jeg føler mig for øvrigt overbevist om, at Ministeren, der udnævner Kommissionsformanden, vil vide at staa i et saadant Forhold til denne, der i det paagældende Tilfælde har Ansvar for Indlemmelsesarbejdet, at der hurtigt — og med Rette — blev gjort en Ende paa saadanne Sabotagebestræbelser, som vi tydelig har kunnet spore visse Tendenser til i Udvalget. I øvrigt skal jeg igen anbefale Forslaget til Forkastelse.

Ordføreren (Elmqvist): Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Hauge i, at Kommissionen ikke har til Opgave at spørge i Øst eller Vest med det Formaal at sabotere en Sag. Det har jeg heller aldrig udtalt; men det, vi fra Venstres Udvalgsmedlemmers Side har ønsket at slaa fast, er, at Kommissionen har Ret til at faa alle Oplysninger, som Kommissionens Medlemmer maatte anse for nødvendige til Fremme af det Arbejde,

som de er sat til at foretage. Og dette mener vi er slaaet fast ved de Udtalelser, som Indenrigsministeren nu kom med; og jeg har Indtrykket af, at det ærede Medlem Hr. Hauge ogsaa er enig med mig deri. Jeg skal dermed paa ny anbefale Forslaget til Vedtagelse her i det høje Ting.

Knud Hansen: Det, der foranlediger mig til at tage Ordet, er de Udtalelser, der er fremsat baade fra Venstres ærede Ordfører og fra det konservative Partis Ordfører om, at man til næste Samling skal have Indlemmelsesloven til Revision. Jeg synes, det er ganske ubetimeligt at stille et saadant Krav. Indlemmelsesspørgsmaalet og Indlemmelsesloven har jo været drøftet her i Rigsdagen, saa vidt jeg ved i de tre sidste Samlinger; og hvis man fra Venstres eller konservativ Side har ment, at der burde foretages andre Ændringer i eller Tilføjelser til Loven end dem, der nu er foreslaaet, vilde det da have været rimeligt, om man havde søgt disse Ændringer gennemført nu. Jeg synes, det er til Skade for det Arbejde, der gøres med Hensyn til forskellige Indlemmelser, naar man bebuder, at man staar overfor nye Ændringer i Loven. Der er ingen Tvivl om, at den Omstændighed, at der har ligget et Forslag i Rigsdagen om Ændringer i Indlemmelsesloven, i hvert Tilfælde har forhalet Afgørelsen af Spørgsmaalet om Indlemmelsen af St. Hans Landsogn; og hvis man nu igen vil bebude, at der til næste Samling skal foretages nye Ændringer i Indlemmelsesloven, vil det jo kun være til Skade og til Forsinkelse af det Arbejde, der gøres andre Steder i Landet vedrørende Indlemmelser. Og naar man lige har foretaget Ændringer i Indlemmelsesloven, kan jeg ikke se, at det er nogen som helst Nytte til at bebude, at man igen i næste Samling skal optage Spørgsmaalet om Ændringer af Loven. Skulde der være foretaget Forandringer ud over dem, der er foreslaaet, saa burde de, som sagt, have været foretaget nu.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 75 Stemmer mod 45.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.